

การประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย

The quality assurance according to standard criteria assessment of Phetchaburi Rajabhat University by using Delphi techniques

น้ำฝน แสงอรุณ¹/ณัฐพล อาบสีนาค²

Namfon Sangarun¹/Nattapon Arbsinark²

^{1,2}กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

^{1,2}Education Quality Improvement Subdivision, Office of the President, Phetchaburi Rajabhat University

Corresponding author E-mail: Numfon.san@mail.pbru.ac.th

(Received: August 26, 2022, Revised: February 16, 2023, Accepted: June 20, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย และ 2) ใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจพัฒนาปรับปรุงนโยบาย/แผนงาน/โครงการ และตัวชี้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย มีการกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ กำหนดประเด็นการสอบถาม และสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 รอบ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ จากนั้นนำมาทดลองใช้ และประเมินความพึงพอใจของบุคลากรต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัย พบว่า 1) มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น มีตัวบ่งชี้ระดับคณะ มีจำนวน 5 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ และมีตัวบ่งชี้ระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวน 5 มาตรฐาน 23 ตัวบ่งชี้ 2) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ระดับคณะ พบว่ามีผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.31) 3) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ระดับมหาวิทยาลัย พบว่ามีผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04)

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เทคนิคเดลฟาย

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the assessment indicators of educational quality standards of Phetchaburi Rajabhat University using the Delphi technique and 2) to use the research findings for decision-making concerning the policies, programs, projects, and success indicators for Phetchaburi Rajabhat University. The research and the development collected and studied the opinions of the experts on the indicators and educational quality standards of Phetchaburi Rajabhat University. The characteristics of the experts, the selection of the experts, the determination of questionnaires and the opinions of the experts were determined 3 times and the data were statistically analyzed and then used to test and assess personnel satisfaction with the developed indicators and educational standards. The results showed that: 1) the educational quality standards developed by Phetchaburi Rajabhat University consisted of 5 standard levels, 19 indicators for the faculties and 5 standard levels, 23 indicators for the university; 2) overall, the satisfaction with the indicators and the educational standards that were developed at the faculty level was at a high level (mean 4.31); and 3) the satisfaction with the indicators and the educational standards developed at the university level was also at a high level (mean 4.04).

Keywords: Indicators according to educational standards of Phetchaburi Rajabhat University, Delphi technique

หลักการและเหตุผล

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ที่ได้ประกาศใช้มาก่อนหน้านี้ ซึ่งเป็นเกณฑ์กลางที่ให้ทุกมหาวิทยาลัยใช้ร่วมกันนั้น ไม่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์หรือจุดเน้นของสถานศึกษาที่แท้จริงได้ การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในและภายนอกไม่สัมพันธ์กันทำให้สถานศึกษาต้องดำเนินการประเมินตนเองหลายรอบ เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษาและบุคลากร หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่กำกับ และหน่วยงานภายนอกเกินความจำเป็น จึงเห็นควรปรับปรุงระบบและหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ให้มีกลไกปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการ ตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 (กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) รวมถึงแนวทางการนำมาตรฐานสู่การปฏิบัติให้เกิดผล จึงทำให้มหาวิทยาลัยต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย และดำเนินการจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 ประกอบด้วย 5 มาตรฐานหลัก โดยกระทรวงศึกษาธิการให้มหาวิทยาลัยจัดทำมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาตัวบ่งชี้ตามพันธกิจและบริบทโดยยึดกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนดไว้

กระบวนการในการจัดทำมาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยได้มีการมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องจากมาตรฐานการศึกษาชาติ พ.ศ.2561 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ.2561 (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2561) ซึ่งนำมาสู่ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 12/2561 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2561 และเริ่มใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสู่การปฏิบัติปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป หลังจากได้ทดลองใช้มา 1 ปี ได้ทำการสำรวจการวิเคราะห์ การสังเกต ตลอดจนการลงพื้นที่เก็บข้อมูลมาประมวลผล พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินยังไม่ครอบคลุมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และผลลัพธ์ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา พ.ศ.2561 อีกทั้งตัวบ่งชี้มีคำอธิบายสู่การปฏิบัติไม่ชัดเจน

จากการดำเนินงานดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน พัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่พัฒนาขึ้น
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง นโยบาย /แผนงาน/โครงการ และตัวชี้วัดความสำเร็จ

ขอบเขตของการศึกษา

โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การแบ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ตามข้อเสนอแนะในการกำหนดเกณฑ์ของสตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et.al., 1971: 133 อ้างถึงใน เสนอ ภริมจิตรผ่อง, 2536: 107) จำนวน 19 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถาบัน จำนวน 7 คน 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับสูงของสถาบัน จำนวน 7 คน 3) กลุ่มผู้รับผิดชอบรายงานและจัดเก็บข้อมูลของสถาบัน จำนวน 5 คน

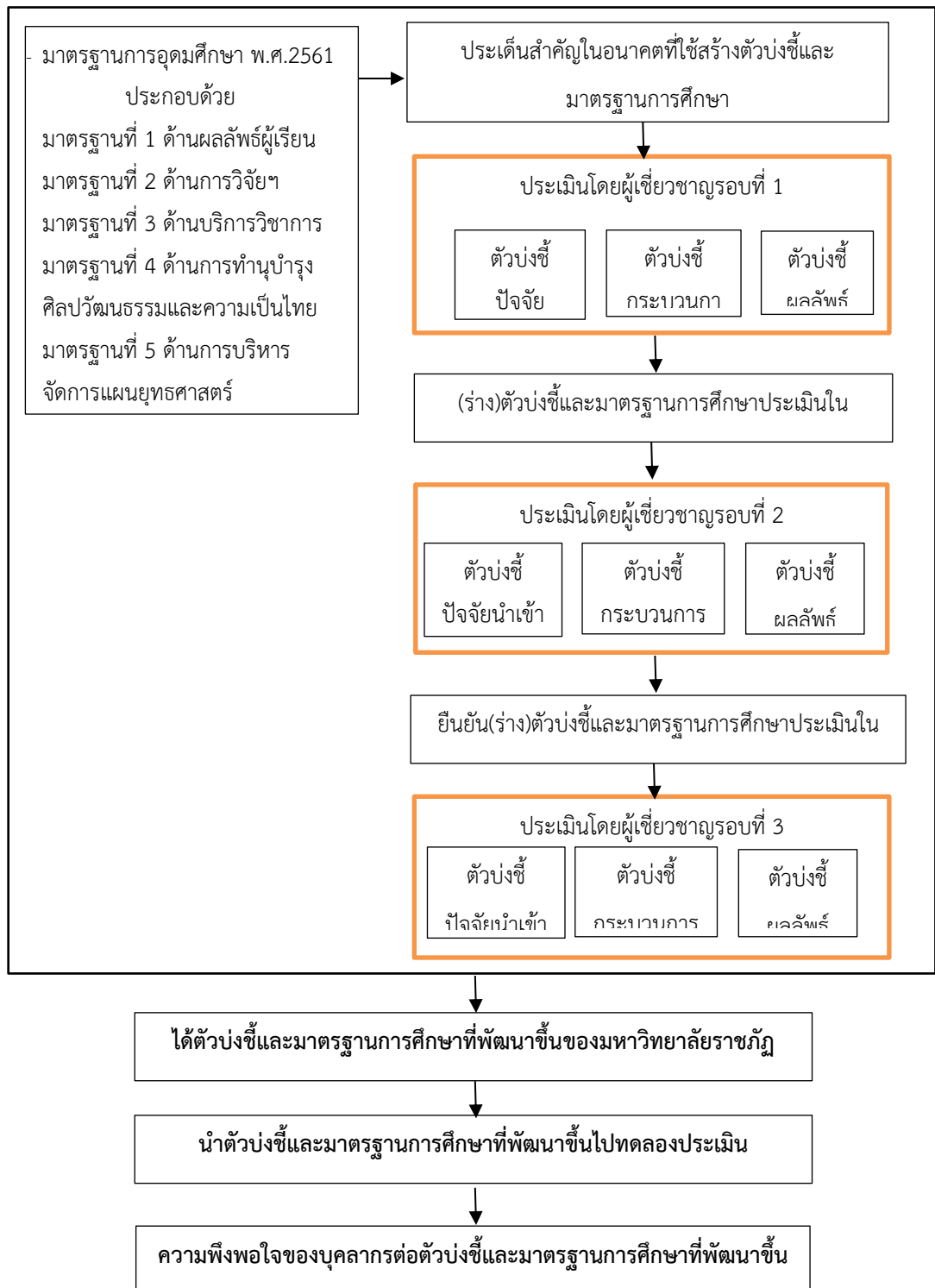
2.2 กลุ่มที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้บริหาร ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษา 2563 ระดับคณะจำนวน 106 คน และระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 24 คน

1) ตัวแปรที่ศึกษา คือ ตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2) ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยนี้ ดำเนินการในระหว่างเดือน ธันวาคม 2563- สิงหาคม 2564

กรอบแนวคิดของการวิจัย



วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย โดยการกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ กำหนดประเด็นการสอบถาม และสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 รอบ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ แล้วนำมาทดลอง และประเมินความพึงพอใจของบุคลากรต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการออกแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต พร้อมทั้งความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 นำไปทดลองใช้ และประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการออกแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน รองรับเปลี่ยนแปลงในอนาคต พร้อมทั้งความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษา

1. คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 19 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกสถาบัน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์หรือ/และนักวิชาการในระดับอุดมศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ หรือระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 3 ปี เช่น รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี ที่ดูแลรับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ นักวิชาการที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดเก็บ และรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ จำนวน 7 คน

1.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภายในสถาบัน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ หรือระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 3 ปี ได้แก่ รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี ที่ดูแลรับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ และมหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน

1.3 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานภายในสถาบัน ได้แก่ นักวิชาการที่ปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 5 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในฐานะผู้บริหาร นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานกำกับดูแลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ปรากฏว่าได้ผู้เชี่ยวชาญ 19 ท่าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายนี้ เป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ใช้สอบถามรอบที่ 1 ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด มีลักษณะเป็นแบบมาตรการประเมิน 5 ระดับ ซึ่งคำถามได้มาจากคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 1 และฉบับที่ 3 มีลักษณะเช่นเดียวกับฉบับที่ 2 มีข้อความเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และมาตรฐานเหมือนกับรอบที่สอง แต่เพิ่มตำแหน่งของมัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์ รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในรอบที่สอง จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบอีกครั้งหนึ่ง ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะได้ทราบความเห็นของกลุ่มสำหรับแต่ละข้อความ นอกจากนี้ยังให้โอกาสผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวนคำตอบของตนเอง และอาจเปลี่ยนคำตอบใหม่ได้ หรือยังคงยืนยันคำตอบเดิมพร้อมทั้งแสดงเหตุผลประกอบสำหรับข้อความที่คำตอบครั้งสุดท้ายได้อยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์

ขั้นตอนที่ 2 นำไปทดลอง และสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1. ขอบเขตเนื้อหา

เป็นการนำตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2563 โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling)

ประชากร ได้แก่ ระดับคณะ คือ ผู้บริหารคณะ ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้กำกับและจัดเก็บตัวบ่งชี้และรายงานผลระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้กำกับและจัดเก็บตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระดับคณะ คือ คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าสำนักงานคณะ หน่วยงานละ 3 คน ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563 หน่วยงานละ 3 คน ผู้กำกับและจัดเก็บและรายงานผลตัวบ่งชี้ที่ได้รับมอบหมายระดับคณะ หน่วยงานละ 5 คน รวมทั้งหมด 104 คน ประกอบด้วย

- | | |
|--|-----------|
| 1) ผู้บริหารคณะ ๆ ละ 3 คน | รวม 24 คน |
| 2) ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน หน่วยงานละ 3 คน | รวม 24 คน |
| 3) ผู้กำกับและผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้คณะละ 5 คน | รวม 56 คน |

รวมทั้งหมด 104 คน

ระดับมหาวิทยาลัย คือ รองอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน จำนวน 8 คน ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 4 คน ผู้จัดเก็บและรายงานตัวบ่งชี้ที่ได้รับมอบหมายระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 26 คน ประกอบด้วย

- | | |
|---|-------------|
| 1) ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย | จำนวน 8 คน |
| 2) ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย | จำนวน 4 คน |
| 3) ผู้กำกับและผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ระดับมหาวิทยาลัย | จำนวน 14 คน |
| รวมทั้งหมด 26 คน | |

3. เครื่องมือที่ใช้

3.1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ระดับคณะ

3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ระดับมหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ข้อ 1) เพื่อประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 คน โดยเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ นักวิชาการในระดับอุดมศึกษาที่ปฏิบัติงานที่ด้านประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ หรือระดับมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 3 ปี ดังนี้ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกสถาบัน 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภายในสถาบัน 3) กลุ่มผู้ปฏิบัติงานภายในสถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ฉบับที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ฉบับที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดเช่นเดียวกับฉบับที่ 2 โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ 1 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตอบด้วยตนเอง และส่งไปรษณีย์ในกรณีผู้เชี่ยวชาญอยู่ไกล การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ มีดังนี้ 1) แบบสอบถามรอบที่ 1 ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา ตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 2) แบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 คำนวณค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละคำถาม เกณฑ์ในการพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี คือ ตัวบ่งชี้ที่มีค่ามัธยฐานเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 และพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ทั้งในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ผลการวิจัยสรุปได้ ตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น ระดับคณะ มีจำนวน 5 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ ระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวน 5 มาตรฐาน 23 ตัวบ่งชี้ สรุปดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น

มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ระบบประกันคุณภาพการศึกษา)	ระดับมหาวิทยาลัย		ระดับคณะ	
	ตัวบ่งชี้ คุณภาพ (ผลลัพธ์)	ตัวบ่งชี้ ปริมาณ (ผลผลิต)	ตัวบ่งชี้ คุณภาพ (ผลลัพธ์)	ตัวบ่งชี้ปริมาณ ผลผลิต)
มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	2 ตบข.	3 ตบข.	2 ตบข.	3 ตบข.
มาตรฐานที่ 2 การวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	1 ตบข.	4 ตบข.	1 ตบข.	4 ตบข.
มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	1 ตบข.	3 ตบข.	1 ตบข.	2 ตบข.
มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	1 ตบข.	2 ตบข.	1 ตบข.	1 ตบข.
มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	4 ตบข.	2 ตบข.	2 ตบข.	2 ตบข.
รวม	23 ตบข.		19 ตบข.	

วัตถุประสงค์ข้อ 2) เพื่อใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจพัฒนาปรับปรุงนโยบาย/แผนงาน/โครงการ และตัวชี้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจและมาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้นระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย คำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ประเมินคุณภาพการศึกษภายใน ผู้บริหาร ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษา 2563 ระดับคณะจำนวน 106 คน และระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 24 คน ผลประเมินสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้นระดับคณะ

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	4.27	0.73	มาก
2. มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	4.19	0.80	มาก
3. มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	4.30	0.75	มาก
4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	4.41	0.69	มาก
5. มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	4.41	0.69	มาก
6. กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา	4.41	0.69	มาก
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.31	0.74	มาก

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจต่อตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ระดับมหาวิทยาลัย

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. มาตรฐานที่ 1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้	4.05	0.40	มาก
2. มาตรฐานที่ 2 การวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	3.92	0.40	มาก
3. มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ	4.00	0.35	มาก
4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	3.97	0.39	มาก
5. มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ	3.97	0.35	มาก
6. กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา	4.29	0.33	มาก
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.04	0.32	มาก

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่พัฒนาขึ้นภายใต้บริบทและแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีระดับคณะ มีจำนวน 5 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ และระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวน 5 มาตรฐาน 23 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยภาพรวม มีความสอดคล้องกับกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) โดยมุ่งหลักสูตรให้มีการพัฒนาปรับปรุงให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนโดยเน้นผลลัพธ์ผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพบัณฑิต มีความสอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ผู้เรียนที่มุ่งให้มีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการ Re-Skill Up-Skill (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 สมรรถนะด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) โดยให้มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ โดยมหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้นักศึกษาใช้ความรู้ที่ได้สะสมเรียน นำมาปรับใช้ให้เป็นผู้ประกอบการด้วยในแต่ละหลักสูตรตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ระบบและกลไกบริหารจัดการด้านผลลัพธ์ผู้เรียน เป็นการติดตามกระบวนการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยตามวงจรคุณภาพ PDCA สอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่แสดงถึงขั้นตอนการขับเคลื่อนการดำเนินงานในมาตรฐานที่ 1 เพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมส่งเสริมและ

พัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เพื่อสร้างพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทยร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมของโลก นอกจากการจัดการเรียนการสอนแล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาด้วยเช่นกัน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดของเทคโนโลยีที่นำไปสู่การเป็นสังคมดิจิทัล และการแข่งขันในภาคทางการศึกษา

มาตรฐานที่ 2 การวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป็นพันธกิจหนึ่งของคณะและมหาวิทยาลัย พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมจากภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สอดคล้องกับนโยบายการวิจัยของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2559) หน่วยงานจะต้องหาแหล่งทุนจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ และมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งตอบสนองการทำงานในเชิงรุก และยังเป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะและมหาวิทยาลัย ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์โดยพิจารณาจากผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และหรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้ ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานที่อยู่ระหว่างการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญาและความชำนาญ โดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีในการแสดงออก ทรัพย์สินทางปัญญาอาจจะแสดงออกในรูปแบบของสิ่งที่จับต้องได้ เช่น สินค้าต่าง ๆ หรือในรูปแบบของสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น บริการ แนวคิดในการดำเนินธุรกิจ กรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม เป็นไปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เมื่อนักวิจัยได้ทำการวิจัย คิดค้น สิ่งประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ควรจะมีการจดทรัพย์สินทางปัญญา หรือแสดงความเป็นเจ้าของในทางกฎหมาย ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนการอ้างอิงบทความของอาจารย์ประจำในฐานะข้อมูลของ TCI หรือ SCOPUS หรือฐานข้อมูลที่ กพอ.กำหนด ซึ่งการที่นำผลงานไปตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และได้รับการอ้างอิงผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้น ๆ สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2559) ซึ่งการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านการวิจัยและนวัตกรรม (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) โดยมหาวิทยาลัยจะต้องมีการกำหนดระบบและกลไกส่งเสริม

สนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย และการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาและนำไปใช้ประโยชน์ โดยการจัดทำตัวบ่งชี้ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัยมีความเชื่อมโยงและต่อยอดผลการประเมินของค่าคะแนนกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นคณะในสังกัดของมหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานรวมกันจะแสดงถึงศักยภาพในการขับเคลื่อนของมหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 3 การบริการวิชาการ โดยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่คณะมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 รายได้จากการบริการวิชาการ ซึ่งรายได้ที่ได้รับจากโครงการบริการวิชาการภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์ สอดคล้องกับระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย เงินรายได้จากการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ.2558 (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2558) โดยมหาวิทยาลัยควรหารายได้จากช่องทางการบริการวิชาการด้วย เพื่อสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน และเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากตัวบุคคลสู่ชุมชน สังคมได้อย่างแท้จริง ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์หรือองค์ความรู้ที่มีส่วนร่วมกับชุมชน สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) (ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.), 2562) สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2561) กำหนดให้มหาวิทยาลัยร่วมกับชุมชนผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน และตอบสนองการทำงานในเชิงรุก โดยมหาวิทยาลัยจะต้องช่วยผลักดัน และสนับสนุนการผลิต ผลิตภัณฑ์ สินค้าต่าง ๆ ของชุมชนออกจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนต้นแบบ หรือศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในระดับมหาวิทยาลัย กำหนดให้มหาวิทยาลัยร่วมกับชุมชนพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนต้นแบบ โดยดำเนินการจะเน้นการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เคียงคู่คุณค่าของสังคม ด้วยกระบวนการดำเนินงาน คือ 1) สามารถพึ่งพาตนเองของสมาชิกชุมชน 2) มีการรวมกลุ่มพึ่งพาซึ่งกันและกันในชุมชนและระหว่างชุมชน และ 3) พัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชน และตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การพัฒนาท้องถิ่น ระดับคณะ และตัวบ่งชี้ที่ 3.4 การพัฒนาท้องถิ่น ระดับมหาวิทยาลัย เป็นตัวบ่งชี้ที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่ระดับค่าคะแนนแตกต่างกันเพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้กำกับ ติดตาม ออกแบบวิธีการต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนการบริการวิชาการตามวงจรคุณภาพ PDCA สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านการบริการวิชาการ (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561)

มาตรฐานที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้หรือองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย มหาวิทยาลัยจะต้องมีการจัดการเรียนรู้การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) ด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นพันธกิจหนึ่งที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในท้องถิ่นมีศิลปวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าต่อการเก็บรักษา ต่อยอดสู่ในระดับนานาชาติ ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 จำนวนชุมชนต้นแบบทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อแสดงถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาชุมชนให้เป็นต้นแบบ หรือแหล่งเรียนรู้ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ระดับมหาวิทยาลัย และตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย ระดับคณะ เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงกระบวนการปฏิบัติงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ตามนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านการวิจัยและนวัตกรรม (กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา, 2561) ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานในตัวบ่งชี้คุณภาพจำเป็นต้องนำหลักวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการปฏิบัติงาน

มาตรฐานที่ 5 การบริหารจัดการ โดยให้ความสำคัญกับผู้บริหาร และกระบวนการบริหารจัดการ ในการกำกับดูแลการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ด้านนโยบาย ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านระบบฐานข้อมูล ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารคณะ/มหาวิทยาลัย เป็นการบริหารการดำเนินการตามพันธกิจหลัก โดยต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (วัชรแก้วเนตร, 2549) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการที่เพิ่มขึ้น การจะทำให้งานประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับการวางแผนการบริหารจัดการเป็นสำคัญทั้งด้านการบริหารคน เงิน ทรัพยากร และการบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน

ระดับคณะ สอดคล้องกับกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) ต้องมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ผลการประกันคุณภาพหลักสูตรจะเกิดจากการดำเนินงาน กำกับติดตามของผู้บริหารระดับคณะ สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของผู้บริหาร ในระดับมหาวิทยาลัย ที่พิจารณาจากความสำเร็จตามมาตรฐานการอุดมศึกษาระดับคณะ และหน่วยงานเทียบเท่า ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยได้สอดคล้องกับ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของผู้บริหารระดับหน่วยงาน ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ (ITA) ที่เป็นไปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นการวัดและประเมินผลการบริหารการดำเนินงาน ภายใต้การกำกับติดตามของผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และนอกจากนั้นได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่ 5.3 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งเร่งรัดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยตามความต้องการของตลาดแรงงานสอดคล้องกับรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2560) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพบัณฑิต และนโยบายของมหาวิทยาลัยที่จะมุ่งเน้นมาตรฐานสากล โดยนำระบบ ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA มาใช้ในการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานของหลักสูตร ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การบริหารคณาจารย์ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ ต้องทำให้คณาจารย์มีคุณสมบัติที่กำหนดสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2558 และสอดคล้องกับกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) โดยพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดสอน และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และสามารถสร้างสัมมาอาชีวะ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีตลอดจนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ถึงแม้จะไม่ได้กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 แต่มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยได้รับการประเมินจากความพึงพอใจผู้ใช้งาน และนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิษา คิดใจเดียว และคณะ (2561) ที่พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือคุณภาพของระบบสารสนเทศ และตัวบ่งชี้ที่ 5.6 การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ซึ่ง

มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยและแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนกับสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) สอดคล้องกับงานวิจัยสิรินาฏ ไชยตา (2561) พบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรมีการติดตามผลการนำตัวบ่งชี้และมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้นอย่างน้อย 3 ปี เพื่อประเมินแนวโน้มและความสำเร็จของตัวบ่งชี้นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยต่อไป
2. มหาวิทยาลัยควรนำตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นไปดำเนินการโดยกำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาพัฒนาการระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. ศึกษาการติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อตรวจสอบผลการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ในกระบวนการประเมินผลภายใน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคลากรหลายฝ่ายและหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณี คอนจ่อหอ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต สุดตา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัตน์ ไชยเฉลิม และอาจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ สุขสันติกรม ที่กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการประเมินตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคเคลฟาย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทั้งร่างกายและแรงใจแก่ผู้วิจัยอย่างเต็มที่ ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการวิจัย และขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 ท่าน ที่ได้เสียสละเวลาให้ความคิดเห็นและให้การสนับสนุนจนกระทั่งการดำเนินการวิจัยสำเร็จไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้บริหารระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ผู้จัดเก็บและรายงานตัวบ่งชี้ที่ได้รับมอบหมายทุกท่านที่ได้เสียสละประเมินผลความพึงพอใจและให้ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ยุพิน ยืนยง และอาจารย์ ดร.จุติพร อินทะนิน ที่เป็นที่ปรึกษาการประเมิน ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย การออกแบบเครื่องมือ ตรวจสอบระเบียบวิธีการวิจัยทางการศึกษา การสรุปและการอภิปรายผลการวิจัยตลอด ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ที่สำคัญอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ขอบคุณทุกท่านกำลังใจจากครอบครัวเพื่อนร่วมงานจน วิจัยสำเร็จลุล่วงตามที่มุ่งหวังทุกประการ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ให้ความสะดวกทุกประการในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (2561, กุมภาพันธ์, 20). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนที่ 11ก หน้า 3-5.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.). (2562). ยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579). เอกสารอัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2558). ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย เงินรายได้จากการ ให้บริการทางวิชาการ พ.ศ.2558. เอกสารอัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2561). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560- 2579). เอกสารอัดสำเนา.
- วัชร แก้วเนตร. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัด อุบลราชธานีโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สิรินาฏ ไชยตา. (2561). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2565, จาก http://www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2561-5-7_1565850333.pdf.

- สุนิษา คิดใจเดียว ประสงค์ ปราณีตพลกรัง และนิเวศ จิระวิชิตชัย. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาพความพร้อมด้านดิจิทัลและการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาระดับไปสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลที่ฉลาดและมีความยั่งยืน. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ, 17(1): 88-95.
- เสนอ ภิรมจิตร์ผ่อง. (2536). การพัฒนาเกณฑ์การประเมินคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2559). (ร่าง)ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ.2560-2579). กรุงเทพฯ: โคคุน แอนด์ โค.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2560). แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.